

corpurile. În caietul-program citim din scrierile îndrăgostitei Frida Kahlo: „Diego, începutul. Diego, constructorul. Diego, copilul meu. Diego, logodnicul meu. Diego, pictorul. Diego, iubitul meu. Diego, soțul meu. Diego prietenul meu. Diego, mama mea. Diego, tatăl meu. Diego, fiul meu. Diego, eul meu. Dar de ce spun Diego al meu? El nu este decât al lui”. Ce ușor este să scrii când ai ceva de spus!

Teatrul „I.D. Sârbu”, Petroșani – Frida Kahlomania de Alexander Hausvater. Regia: Alexander Hausvater. Scenografia: Alexandru Radu. Muzica: Mircea Kiraly. Cu: Nicoleta Bolcă (Frida Kahlo), Nicolae Vicol (Reporterul), Cosmin Rădescu (Diego Rivera), Radu Lupu (Alejandro, Troțki), Dragoș Spahiu (Tatăl Fridei), Izabela Badovics, Diana Bathory, Diana Nichitenu, Oana Gherbăluță, Delia Ciorășteanu, Adrian Nicolae. Data premierei: 6 iunie 2009.

P.S. Teatrul „G.A. Petculescu” din Reșița, județul Caraș-Severin împlinește anul acesta 60 de ani de existență. Momentul aniversar va fi onorat de prezența dramaturgului Matei Vișniec, a cărui piesă *Și uite așa ne trezim într-o bună zi cu mii de câini ieșind din mare* va avea premiera absolută la Reșița. Regia îi aparține tânărului creator de spectacole Dan Vasile, scenografia – lui N.D. Vlădulescu, iar rolul principal va fi interpretat de actorul Dan Mirea. Celebrul dramaturg Matei Vișniec și-a manifestat sprijinul și atașamentul emoțional față de acest proiect, considerându-l unul de suflet, fapt pentru care a eliminat orice componentă materială a implicării sale în eveniment, afirmând cu grație: „Vin în barca voastră să vâslesc și eu alături de voi”.

Constantin PARASCHIVESCU

UNATC-isti

În a doua parte a lunii florilor am văzut șase spectacole cu tineri în cadrul manifestărilor intitulate **UNATC fest**. Proiect coordonat de prof. univ. dr. Paul Chiribuță cu studenții anului III ai artei actorului și regiei, într-un cadru diferit de cel al școlii. La Casa Universitarilor, pe platoul de regie și într-o sală a Univesității. Ca etapă intermediară între lumea școlii și lumea profesionistă, „prin explorarea raporturilor cu publicul”, după reorganizarea învățământului de artă la o durată de trei ani. Pe unii dintre ei i-am văzut la începutul anului într-un spectacol la Târgoviște, *Melancolie* de Sarah Ruhl, găzduit de Teatrul pentru Copii și Tineret „Mihai Popescu”, sub îndrumarea lectorului universitar dr. Andreea Vulpe.

Tot Andreea Vulpe și alți colegi de catedră au coordonat și diferitele proiecte actuale din cadrul acestui program. Cu o diversitate bogată de titluri, autori și modalități dramatice, care să le solicite viitorilor actori multiple unghiuri și căi de valorificare a propriilor însușiri. Astfel, două titluri de Maxim Gorki, *Vassa Jeleznova* și *Copiii soarelui*, mi-au stârnit întrebarea de ce au fost alese, alături de mai recente *Chinezi* de Michael Frayn și *Biloxi Blues* de Neil Simon, de pildă; am înțeles, văzându-le interpretate, că cel mai probabil pentru familiarizarea cu stilul de trăire realistă și conturarea unor profiluri umane închegate. O modalitate clasică, dar necesară în bagajul de resurse expresive al viitorilor profesioniști. Așa cum paradoxala agitație a soților în jurul unor invitați nevăzuți din piesa lui Fryan, sau absurdul în comunicare

Biloxi Blues de Neil Simon

și relație din celebra *Cântăreața cheală* a lui Eugen Ionescu, sunt obligatorii, sunt curente, în teatrul modern. De altfel, însăși coordonatorii acestor proiecte au ținut să precizeze că vom vedea experimente didactice, nu spectacole propriu-zise.

Spațiul sălii de la Casa Universitarilor, inadecvat reprezentațiilor obișnuite, a fost chiar adecvat experimentelor, prin câteva simple amenajări – draperie neagră în fundal și lateral, două-trei proiectoare, puține elemente de recuzită și mobilier. În general tinerii studenți (sau poate absolvenți acum) s-au arătat disponibili în conturarea diferitelor fizionomii și în crearea unor stări dramatice. Nu se cade să ierarhizăm acum, dar țin să disting angajamentul colectiv în redarea atmosferei meditative și a profilurilor complexe din *Copiii soarelui* (coordonatori de proiect conf. univ. dr. Doru Ana, lect. univ. dr. Andreea Vulpe) și alternanța convențională de intrări și ieșiri din jocul comic vijelios al farsei lui Caragiale *D-ale carnavalului*, prin ridicarea și revenirea pe scaune (coordonator de proiect prof. asociat Alexandru Jitea). La fel, ingenioasa acordare la precipitata amprentă a prezentului prin rularea, uneori amețitoare, a scaunelor mobile și folosirea laptopurilor în *Cântăreața cheală* de către Ciprian V. Nechita din anul III regie (clasa prof. univ. dr. Mihai Manolescu, prof. asociat dr. Radu Apostol). Și celelalte două spectacole văzute de mine sunt relevabile, pentru compoziție și tensiune scenică, *Vassa Jeleznova* (coordonatori proiect prof. univ. dr. Ștefan Velniciuc, lect. univ. dr. Puiu Șerban), pentru angajare și relief tipologic, *Biloxi Blues* (coordonatori proiect lector univ. drd. Mircea Rusu, prof. asociat Alexandru Jitea).

Mă abțin de la aprecieri individuale, dar sunt nevoit să semnalez un repetat și uneori supărător defect de rostire. Dacă o tânără înzestrată, Mădălina Anea, nu știe să coboare tonul în așa fel ca să fie auzită de la doi-trei metri, alții – Daniel Haralambie, spre exemplu – răcnesc de să-ți astupi urechile. Și îi face și pe alții să răcnească la fel, că de, ne aliniem sonor (în *Biloxi Blues*), de nu mai înțelegi nimic. Când acutele se precipită și în replici, și în mișcare, experimentul devine probă sportivă (*Chinezii*).

Unde se va manifesta în continuare acest grup de douăzeci de primăveri? E o generație înzestrată, pentru un viitor care, sperăm, îi va binemerita.